

NIE WYPALAJMY TRAW

APEL WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Od wielu lat przełom zimy i wiosny to czas, kiedy wyraźnie wzrasta liczba pożarów łąk i nieużytków rolnych. Pożary w głównej mierze spowodowane są wypalaniem traw i pozostałości roślinnych. Niestety nadal panuje przekonani, że spalanie trawy spowoduje szybszy i bujniejszy odrost roślinności. Nic bardziej błędnego.

W wyniku wypalania trawy dochodzi do wielu szkodliwych procesów, a w szczególności

- ziemia wyjaławia się, zahamowany zostaje bardzo pożyteczny, naturalny rozkład resztek roślinnych oraz asymilacja azotu z powietrza
- do atmosfery przedostaje się szereg związków chemicznych będących truciznami dla ludzi i zwierząt
- niszczone są miejsca lęgowe oraz ginie wiele gatunków zwierząt gnieźdzących się na ziemi i w krzewach.

Należy pamiętać, że po zimie trawy są wysuszone i palą się bardzo szybko. W rozprzestrzenianiu się ognia pomagają także powiewy wiatru. W przypadku gwałtownej zmiany jego kierunku, pożary bardzo często wymykają się spod kontroli i przenoszą się na pobliskie lasy oraz zabudowania. Niejednokrotnie w takich pożarach ludzie tracą dobytek całego życia.

Podczas pożaru powstaje duże zadymienie, które jest szczególnie groźne dla osób przebywających w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca zdarzenia z uwagi na możliwość zatrucia dymem. Dym powoduje zmniejszenie widoczności na drogach, co może prowadzić do powstania kolizji i wypadków drogowych.

Wypalanie traw to także bardzo duże zagrożenie dla lasów. Tereny upraw rolniczych i leśnych dość często ze sobą sąsiadują, a czasami wręcz przenikają się. Ogień z nieużytków niejednokrotnie przenosi się na obszary leśne, niszcząc bezpowrotnie bezcenne drzewostany, które po pożarze odradzają się przez wiele dziesiątków lat.

JEDNOCZEŚNIE PRZYPOMINAMY WYPALANIE TRAW JEST ZABRONIONE!

Podstawa prawna:

Ustawa z dn. 16.04. 2004r. o ochronie przyrody (Dz. Ustaw nr 92, poz. 8)

art.124: „Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów”.

art. 131: „Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwary- podlega karze aresztu lub grzywny”.

Ustawa z dnia 28.09.1991r. o lasach (Dz. U. z 2005r. nr 45, poz. 435 z późniejszymi zmianami.

art. 30 ust. 3 pkt.1-3 „W lasach oraz na terenach śródlęsnych, jak również w odległości do 100m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo a w szczególności:

- rozniecania poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego,
- korzystania z otwartego płomienia,
- wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych”.

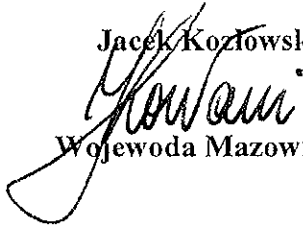
Za wykroczenia tego typu grożą surowe sankcje;

Art. 82 § 1 Ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeks wykroczeń(Dz. U. z 1971r. nr 12, poz. 114 z późniejszymi zmianami) – kara aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość w myśl art. 24, § 1 może wynosić od 20 do 5000 zł.

Art. 163 § 1 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997r. Nr 88 poz. 553) stanowi: Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo w mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat”.

W związku z powyższym apeluję o „NIE WYPALANIE TRAW” i przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych.

Warszawa, 23. marca 2012 r.

Janek Kozłowski

Wojewoda Mazowiecki